

FRANCISCI ARRETINI IN PHALARIDIS TIRANI
NI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

3

u Ellem malatesta nouelle princeps illustris tantā mi-
hi dicendi facultatem dari: ut uel præstatiæ tuæ: uel
phalaridis nostri epistolis: quas nuper e græco in la-
tinum traductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum:
dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrum' enim assequere-
tur: non modo non multitudinis: sed ne doctarū quidem auri-
um iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus
remitram: neq; enim huiusmodi sunt quæ possint breui proce-
mio complecti. Qui ornatus quæ tanta esset dicēdi copia: quæ
non tuo: & maiorum tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur
in præsentia antiquissimam Malestarū familiam: quæ non
flaminæ modo in qua foelicissimo principatu diu floruit. sed ita-
liæ decus atq; ornamentum clarissimum semper extitit. Tace-
bo maiores tuos. qui & si præstantissimi fuerint: tamen si hanc
prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum cam-
pus pateret: ut non opus esset antiquiora confectari. Tacebo Pā-
dulsum: Carolum: & Malatestā patruos: quibus nec bellicæ rei
gloria: neq; litterarum (quantum in principibus requirendum
est) studiis n̄ liberalitate: nō cæteris uirtutibus: sua tempora præ-
stantiorem habuerunt: qui adeo inter se de uirtute contēdisse ui-
dentur: ut quem præferas difficile sit ferre sententiam. Adeoq;
oīum iudicio laudant̄: ut siqd egregium: siquid magnificum: si-
quid principe dignum: maiores natu meminisse uolunt ex illo-
rum fortiter gestis acute dictis prudenter excogitatis exemplum
adducant. Accedis tu tantis progenitoribus digna soboles: nul-
la ex parte eorum laudibus inferior. Cuius ego cum animi ma-
gnitudinem: pietatem: libertatē: mores itegerrimos: quæ alias
ut dixi latius prosequar intelligerem: omniū maxime delegi cu-
ius nominis Phalaris noster inscriberetur: de quo ut igenue quod
sentio profitear: maxime malorū nostrorū uel negligentia: uel
ingritudinē admiror qui de tanto ac tā præclari ingenii uiro:
uel nullam penitus: uel crudelitatis tantū fecerint mentionem
eoq; rem adduxerunt: ut eius dūtaxat sacuitia nota sit omnibus
Animi aut̄ magnitudo: liberalitas: doctrina: ingenii acumē pe-
nitus fileatur. Sed profecto maligni iudicis est: uno uel altero ui-
tio æerrime examinato uirtutū merita subticere. Neque arbi-

a

tror adeo Phalarim in eos a quibus insidiis petebatur q̄ doctos
uiros i phalarim fuisse crudeles Qui uero & unde fuerint: nemo
latinorū q̄ sciā: meminit Cicero & Valerius maximus crudelita
tem eius & cædem breui attigerunt. Eusebius Cæsariensis tem
pora quibus tyrannidē apud agrigentū exercuit: & ea quidē du
bia annotat. eius autē epistolæ longe magis & conditionis eius &
morū p̄ se ferūt testimoniū. Sed nūquid ei credēdū? Ego quidē in
ter oīa scribendi genera nullū uerius q̄ epistolas existimo. Histo
ria oīum iudicio uera comprobatur. Verum si recte cōsiderabit̄
scriptorū affectus: amor: odiū: metus: & id genus alia quin mul
ta addant: multa subtrahant: nemo asserere dubitabit. Accedit
rerū cōsiliorūq̄ ignoratio: neq̄ enim oībus iter fuerūt: & res alie
nas plerūq̄ scriptitāt: de quibus difficile est præter euentus iudica
re: & eos alii aliter sæpenumero: ut fere usu euenit referunt. Epi
stola uero & si i his simulari multa possūt & dissimulari ueriores
tñ ec̄ q̄s dubitet? Plerūq̄. n. res nr̄as scribimus: petimus: nega
mus: arguimus: res nr̄a agit̄: ex quo maxime affectus & cuiusq̄
mores oriūnt̄ q̄si in hoc quoq̄ scribēdi genere: tū metus cū cōci
liādæ amicitia gratia: tū ut uiri boni ec̄ uideāt̄: nōnulli simulāt
aliq̄do: non eiusmodi Phalarim cōrederim. Et recte quidē: per
ge quæso has epistolas diligenter. Et si illius cōsiderabis ingeniū
inuenies in Phalaride nullum simulationis argumētū: Inuenies
maximi animi uirū: q̄ neminē formidet: neminē ad gratiā allo
quatur. Inuenies apertæ frōtis hoīem: q̄ qd̄ aiō: id etiā ore hēre
uideatur. q̄ nullā boni uiri opinionē aucupeēt: q̄ppe qd̄ & gloriā:
& omniū adulationē recuset atq̄ contēnat. Vis i deos: in patriā:
pietatis exemplū? Hēs phalari: q̄ & de his pie loquit̄: & exul ad
restituendā patriā atq̄ ornandā pecunias dilargitur. Vis studio
rū musarūq̄ amatore phalari ituerē: q̄ Stesicorū poetā inimicissi
mū captū a se: musarū reuerentia seruauerit. Vis liberalitatem:
quē Phalaridi præpōs? Neq̄ enim quod non accipiat: sed quod a
se munera non accipiantur sæpe conquerit̄. Quis bene de se me
ritis gratior Phalaride: qui manifesto coniurationis crimine cō
tra se deprehēsum: medici sui precibus cōdōauit? q̄ pluribus spō
te sua pepcit? Hæc & huiusmodi plura q̄dignissimo p̄cipe i his
epistolis facile q̄s poterit itueri. Et firmissimum est ueritatis ar
gumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratiōe po
test: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seruet: ne af
fectu & cōscientia uel inuitus ad animi morbos ostēdendos non

nunquam trahatur. **Getez in his epistolis nihil grauius: acutius
pressius: & græcorū & latinorū pace dixerī: in hoc scribēdi gene
re inuenies. Cuius dicēdi charactere utinā mea assequi potuisset
oratio: sentētias tñ spero me assecutū: quas & prudentia & sapiē
tia plenas: & ad beneuēdum principibus maxime accomoda
tas q̄s negauerit? Hæc igit̄ quom in manus mihi uenisset: elegā
tiā admiratus dolui eas duo milia fere annorū nostros homines
latuisse. Quare non arrogantia: neq̄ enim uires meas ignoro:
sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione
adducti in latinū uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus
me subiturū intelligerem: subii tamen: satius ratus icultiōres ha
beri q̄ nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū accusant: non
tantum mihi ipse arrogo: ut melius quātam ipse se excusare exi
stimem. Ipse causam suam agit quæ q̄ sit probabilis tua poterit
præstantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionem
non parum facere arbitror: Ex primis siciliæ tyrānis fuisse Pha
larim Supbi Tarquiniū tēporibus. Nā & P̄thagorā: ad quē Pha
laris scribit eo regnante floruisse & Liuius & Aulusgellius & Eu
sebius asserunt: Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregrī
no & exuli cretensē enī & a patria a stiphali exulē se ipse testa
tur. Et ei quē paulo ante ne parē quidē habuisset parere indigna
bant̄. Hinc populorū odiū: hinc coniurationes: hinc phalaridis
metus: & quæ de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet
benignitas tua & morū tuorū præstantia talē eū subditis semp se
gesserit: ut nihil q̄ te carius: nihil tibi magis q̄ uitā q̄ sclicitatem
precent̄: uel aliorū principū exēplo quid metus possit non igno
ras. Vnū præterea in his epistolis me nō parē turbauit: q̄ non
nullæ ita mendosæ sunt: ut nulla possit rōne carū sentētia conie
ctari. Nec mirū quom etiā familiares Cicerōis epistolæ quas fre
quēter in manibus hēmus: librariorum incuria q̄ mendosissimæ
inueniant̄. Eos egi locos annotaui conatus: tamen in quibusdā
nō absurdā p̄ loco ferre sententiā. Quod si particulis illis corre
ctis ad præstatiā tuā mittā. Sed iam phalarim ipsum audiamus.**

Phalaris Alciboo.

Olicetus messenius quē p̄ditiōis apud ciues tuos insinu
las: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolo
res tibi & lachrymas nūciare. Tē autē ne ipse medicæ artis
iūerit Aesculapius cū oībus diis sanare unq̄ potuisset. Aduersana
n. corpis ualitudinē ars sanat. Ai autē morbo sola mors medet̄.

quod tu pro multis & magnis celeribus non quod coactis: quorum me arguis: sed uoluntariis grauissimam expectato.

Hieronymo.

Ogasti me quibus adductis rationibus leontios in agrum quem mihi auferunt contra me impetum facientes: uicturum me censerim. Ego uero quod iustitiosam causam habeam omitto: quippe qui non solum belli auctor: sed propulso illa tu. Hoc enim nullius est apud uos momenti: illud autem quod & si uos dissimuletis: scire tamen uos necesse est. Dicere sane possum uiris fortibus pecuniis: nauibus equis me superatum: quorum omnium uos indigi cum eo hoste certatis: qui & horum & fortunae opulentissimus est.

Nicophemo.

Vos in leontiorum concione miserabili cruciatu periisse enud merasti: eos quom nobis insidias tenderet: interemimus. Tu autem non intelligis quom calidosum eorum desles interitum non solum his exemplis nobis non moliris insidias. sed in leontinos quos in bellum contra nos cogis pigriores reddere: ut in tale hostem iuste bellum moueant. Neque enim fieri potest eundem & odio haberi propter crudelitatem: & propter mollitiam ceteri. Quod si ad uota res succedat: neque his certaminibus uobis inuidimus: neque contendere dehortamur.

Timonari.

Leu bello leontinos: ut autem dolori sufficiat: nec penitus absumaris non omnia tibi significamus. quemadmodum una cum iis thauromitanos & zacleses eorum socios superauimus. Neque quod captiuos talentis ceterum pro his acceptis dimisimus: quippe qui nolim te tam foelicis nunciis dolor extrinsecus in merito uideri hominem interemisse.

Policleto medico:

Escio quid de te potius admittat Policlete medicinae facultatem: an morum fidem: facultas enim aduersam tyranni ualitudinem: mores enim tantae caedis premia uiderunt: per haec ambo iusticia tua discurrens: duobus me periculis periclitatem: uel scilicet incurabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Solum namque tibi licuit si morbo periissem: tyrannum uideri interemisse. Sin minus quom quicquid mihi dederis: id pro pro animo ad salutem accederim: me interimere: quod tibi plurimum adeiusmodi premia consequenda peruisisset. Verum inuenio nolui isti precium iniustum iustae laudi praeferre. Si quidem fortasse oc-

casio illa temporis ad me interimendum propter morbum iustae caedis causa non habuit. Ego igitur quod ita mecum egeris quom in tua essem potestate: dignam tanta uirtute laudem referre nequeo. Hoc unum scio eam te assecutum doctrinam: quae deo digna sit: qui medicinae artem inuenit. Veruntamen cum medicinae & fidei laudibus nisi ad te animi mei erga te monumenta puri auri phialas quatuor. Crateres argenteos non nostri temporis artificii duos. Poculorum theriaciorum paria decem. puellas impollutas uiginti. Quinquaginta familia athicorum scripsi praeterea & Teucro: ut in regum meorum dispensatione id tibi salarii daret quod nauium: gubernatores & corporis custodes: & reliqui centuriones accipiunt: parua profecto pro tanto beneficio uice. Sed addat minori meae gratitudinis me confiteri non habere quo pacto pro meritis tibi debitam possim persolvere.

Policleto medico.

Iberaui tui gratia Calleschrum: qui mihi tam manifeste insidias fecerat: ut non solum eas confiteretur sed conuincatos etiam indicaret. Adderet quo loco & quando & qua ratione me aggressuri essent. Atqui in memoris uiri esse uidebatur hominis salutem ei denegare: qui salutem aliis elargiatur: simul et reputabam meum esse tale gratiam referre medico qui me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinae princeps es: & omnes sanas indigentes. Cognoscat autem suam temeritatem Calleschrum. qui uitae a te gratiam accipit: quam alii iuste abstulit. Abstulit enim quantum in eo fuit: quamuis fortuna non permiserit.

Messenis.

Uideo Policletum medicum uestrum tanquam agrigentorum proditorem accusare: quod quom me grauissimo morbo laborante interimere potuisset: eo me liberauit & iusticiae eius laudem iniusticiae accusationem uertit: neque uos huiusmodi confiteri pudet. Ego autem admodum eius autem: sed longe magis eius mores admiror: quod quom me tanquam morientem suae fidei creditum haberet non ut tyrannum interimit: sed ut aegrotum omni conanimo in pristina restituit ualitudinem: atqui uestris calumniis ne minimo quidem detrimento affectus est. Mea uero in liberalitate iter siculorum ditissimos in primis potest numerari. Non igitur ignoro quin ob meam in Policletum liberalitatem omnes agrigentorum proditores potius quam phalaridis percussores dici exoptetis. Messenis.

On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis & aliis multis pretiosisq; muneribus quæ diis uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterū faceretis: ut scilicet aut ipsis diis pie offeretis: aut iis neglectis inter uos ea partiremini qd̄ ipsi fecistis Simulata nāq; mihi iniuria ac si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerūt: i deos sacrilegiū cōmisistis. Quid enim refert munera iā dicata an rātū destinata diis auferre: utraq; enī illoz nō mitētium sunt. Nos igitur gratiā i deos: uos impietate ostēdistis. Siquidē & dātē me: & uos rapiētes nouerunt. Satis autē habeo: ut deoz qui a uobis spoliati sunt ira experti: uos ipsos scelestos itelligatis. Nā cum ex aliis tū ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucro putastis: nihil eorum sceleratū esse cōfitemini: nisi forsitā ipsi thesauri duplicē sorte habeāt si inter uos distribuant bonā: malā: si diis dicetur. Præterea palā uos ipios impietatis arguitis. Principes enī decernēdæ hostilis pecuniæ causam ad populū referūt: uos autē populus ad principes. Et qd̄ oīum grauissimū est deos rāq; malos homines si munera a tyranno accipiāt proditiōnis in simularis. Verū tres qui sentētia ur̄a bene rē publicā gerūt: qui ue nō semel messanā: quēadmodū agrigentū si quas petierāt pecunias dedissem meæ ditioni subdidisset: ipone dimittitis. Cuius rei cā ē: quod eadē estis qua illi sentētia neq; libere in huiusmodi auctores animaduertere potestis: quom omnes capiēdis muneribus sitis obnoxii. Sed ne uidear munerū gratia hæc dicere: ne minimū quidē hanc amplius curā suscipiā. Meritas uero temeritatis uestræ pœnas debitis quos uiolastis & de me & de his quæ ipone in eos ausi estis. Valere. Valere autē quom duplicē habeat si gnificationē noli uos ignorare in deteriorē partē esse accipiēdā.

Magarensibus.

On queror de ingratitude uestra: quod quom de uobis sæpenumero bene meritus sim in finitū controuersia quæ mihi cū finitimis erat: falsum cōtra me perhibuistis testimoniū. Meā autē accuso stultitiā: qd̄ a uobis frequenter lacessitus adhuc nō sim factus sapiētior. Nā quom nullo unquā rēpore nostrū erga uos beneficiorz memores seritis: nos tñ ac si ea nūquā obliuioni mādassetis: nostrā erga uos beniuolentiam liberalitatēq; semper ostendimus. Thirseno.

I eos qui necessario iuste aliqd̄ admiserūt i posterū meritas expectare pœnas oportet: quēadmodū in egestentiū consilio es concionatus: quom opera ad diuinā pro

uidētiā retrulisti: quæ nā spes de te ipso habēda ē quom nō ex necessitate: sed spōte tua & cōsulto intq̄ oīa plabaris. Leusippo.

Ilio tuo pp̄ iuuentā: tibi pp̄ sentū p̄cimus quāuis nullam ueniā mereamini. Verum nisi a temeritate desistatis: neq; illū iuuenta neq; te seniū eripiet. Immo eo uos grauiori supplicio afficimus quo maiore uenia dignos duximus.

Cleostrato:

D modū mihi risu dignū & admiratione uideēt ut quispiā admonitiōibus tuis melior fieri possit: & cōtinetior. Quippe qui alios castigare uult omni eū crimine liberz esse oportet. Tu uero & his quæ in alios reprehēdis criminibus & innumeris aliis obnoxii tanq; oīo irreprehēnsibilis: alioz errores corripis. Menacli.

T equos tibi paratos ad pugnā misimus: & teucro ut pecuniā daret & mādauimus. Si qua alia re tibi opus est: ne pigeat ad me scribere. Nihil enī tam magnū a nobis petieris: quin id tibi libētī animo largiamur. Aglao.

Hesauros nostros quoscūq; nobis deus largitus est: ad fortunæ mutationes cōdidimus: nō in sinu terræ quem admodū ad omnes: sed in amicos quia nobis dona accipere nō dedignantur. Tu uero neq; i hoc benignū te nobis exhibes: utq; tum in nobis est si principatu deiiciamur: ullā spē habere possimus. Atqui si nō prius: nūc saltē nūquā depositū accipias mihi seruādum: & in hoc amici munere fungare. Nullā enī terræ partē fidā nobis ducius: si uobis amicis optimis tanq; pulueri diffidamus. Qui si fortunati fueritis: quis me aduersa fortuna prostrauerit: lætus tamen nihilominus sælicem ne existimabo.

Vom neq; uidear: neq; sit iustū eū qui prior iniuriam intulerit ulcisci: quom primū nos læseris a nobis postmodū idem expecta. Herodico.

Lius iuria affectus nullā iherēti mineēt ultionē: ut q̄ minimū apud illū suspectus heāt. Ego autē degeneris uiri offm̄ existimo nesciū atq; incautū aggredi. Quare quom me læseris ultionē caueas admoneo, ut an expectatiōis metu: tandē ipso supplicio torquearis. Ariphecto.

Pera tua & his quæ misimus: & lōge maioribus p̄miis digna sunt. Mea autē p̄scrutari noli. Nihil. n. i his potius q̄ silentium ducimus. Amphinomo.

Vom in uiros bonos aliquid consero: non dare.

mihī: sed accipere ab hīs potius beneficium uideor. Quare te rogo ne tāq̄ dantē me: sed debentē tibi gratiam eo quod quæ mi-
simus accepistis: existimes.

Erythiæ uxori.

In mea causa plurimum tibi debere gratiam intelligo & cois filii: quæ tibi reliq̄ Erythia. Mea q̄ quomodo patria exultarem: uidua p̄manere q̄ culpam nubere maluisti: quom te plurimi uxorē expeterent. Filii quoniam tu i eo: & matris munere & patris sancta es: neq̄ uix aliū p̄ phalaride: neq̄ filiū p̄ Paurola tibi delegisti: sed pro secundo uiro priore contenta es. pro alio aut̄ filio quæ ex priore conceperas edurare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii gratiam in eam quā sp̄o te tua cœpisti educationem usq̄ dū pro ætate doctus neq̄ patris amplius neq̄ matris idigeat. Hoc ego abs te tanto studio contendo: non quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolentiā diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Poteris autē ex aī tui affectibus pr̄m̄ in filios metu intellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoscere.

Paurolæ filio.

Axime utrūq̄ parentē fili mi amare te debet & plurimi facere. Filio nāq̄ & pium est & honestum: ut genitorum: & qui in eum tot beneficia contulerint recordetur. Quod si in altero ab officio desistēdum sit: patrem potiusq̄ matrē negligas oportet. Non enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatione filiorū officia. Sed hæc q̄dē quom eos tulerit peperit educauerit: innumeros quoq̄ alios pro his subit labores ille at̄ quom a matre educatus sit filius & adultus: non minus eius se fructū promereri arbitratur q̄ nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiare autē quoddam & magis proprium quā cæteræ matres tua in te hēt propter meum exilium. ut enī te educaret plurimū laboris p̄pessa ē: amboꝝ curas sola sustinuit. Tu igitur quæ utrūq̄ parenti officia debes: uni matri quæ omnes pro te labores subiit redde: paternis nāq̄ officiis materno amore satisfacies. Nihil ego amplius abs te estlagito: si i eā quā debes pietatē ostēderis. Immo & accepisse abs te maiorē imodū beneficium p̄siterbor. Decens ei ē si matri gratiā p̄ multis i te officiis retuleris maximū a patre beneficiorū tuorū initium existimari.

Paurolæ filio.

Væ a patre in filium debentur officia tibi præstitimus pa-

rola. quæ uero tu patri debes: si quom possis: reddere negligis: uehementer erras. Audio enim te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contemnere. Nullum autem aliud abs te peto beneficium: si hoc spreueris. Atq̄ scias uelim eruditionis utilitatē: si mihi obtemperaueris: non eum qui gratiam accepit: sed qui dedit: longe maiorem consecuturum.

Erythiæ uxori.

In nostræ tyrannidis metu Paurolā agrigentum mittere non audes: tibi & tāq̄ multeri: & tāq̄ matri unico filio timentī ignoscimus. Sin tāq̄ sola non mecū eū genueris: soli tibi habendum censes: iniq̄ causam parentū diiudicas. Rigidissimo enī iure patris filius est: nō matris humani uero utriusq̄ par. Si autē quod aliquando patri filium cesseris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo censendū ē: q̄ ne particeps quidē unquā fuerit. Aequiorē igitur te p̄stiteris si eū ad me miseris: nō serius: sed q̄primū: cū his muneribus ad te rediturū quæ Phalaridis & Erythiæ filium deceant. Ut si nō mecū: sine me saltē opulenter & laute uiuere possitis. Quis enī familiarū gratia uxore & filio neglectis: locupletari cuperet: ego sane uestri studiosus: ut uirum & patrem decet statui rerum mearum non modicam partem in uobis dilectissimis collocare. Et quam celeri me quidē cū aliorū tu aduētantis senecturis gratia: maxime autē propter morbū: q̄ nup̄ mihi grauissimus cōtigit: q̄ppe q̄ me admonet, ut ultimū uitæ terminū homini præsentē diē semper existimē. Aduentū autē ex certa agrigentū: & rursū ad te reditū: patris beniuolentia tutiorem q̄ maternus metus præstabit.

Paurolæ filio:

Oronā abs te sexcentorū aureorū pondo: & bonæ fortunæ: & eius qui misit gratia accepimus. Quia nos ea tantū diē qua patris diis p̄ uictoria aduersus leōtinos uota soluimus coronati dono matri tuæ Erythiæ misimus: Neminē enī tā pretioso munere q̄ matrē digniorē inueniū. Utinā tu & decentior nobis & gloriosior corona fias: quom parentum uotis: ut te decet: satisfeceris.

Paurolæ filio.

Vom i himerā necessario uicissim Stesicori filias: quom poemata canerent audiui. Partī quæ Stesicorus: p̄tī quæ ipse uirgines ediderāt. Harū uero carmīa Stesicori carminibus inferiora. Aliorū at̄: siqs ea cōpararet lōge erāt elegatio ra. Quāobrē & eū qui docuerat: & eas quæ p̄ter naturā i tātā uenerāt eruditionē: foelicissimas duximus. Age igit̄ Paurola: ma-

b

xime eni hac quoque causa desidero: ut doctrinae inuigiles qua tandem sententia corpus armis uocationibus aliisque exerces laboribus Animum at graecis litteris disciplinisque incultu reliquis: & que primu & non solu in his exerceri oportuerat corporis ei cura est hnda boae ualitudinis uel corroboradoque mebroque gra nisi qs in sacris agonibus exerceri uelit ai uero mores oes eu itelliger oportet dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod plerique accusant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iure ipso conueniat: iccirco uires corporis exerces: tanq tibi ad huiusmodi principatum assequendu necessarias. Verum si recte sapias: ab eo quem principatus poenitet sententia accipies: qui no sponte: sed coactus hanc sibi uitam delegit. Qui tyrannide expertus: tyranno subiectus: qua tyrannus esse malet. Ille eni unu duntaxat tyrannu formidar ali is incmodis liber. Tyrannus autem & qui extrinsecus infidias moluntur: & q se custodiunt timer: necesse nanque est ut in formidine & miseria ipsos primu uereatur custodes. Quare sapientius accepta consulentis patris beniuolentia: aequalere oibus exhibeas: perpetuos uero moeror & periculoque sine ulla qete arbitriu & hostibus & hostiu filiis relinquant. Quod si reru in experientia & iuentute pulchrū qdā & iucundu tyrannide & non potius supremas calamitates existimas: maiore i modū aberras: & profecto ob eius ignorationem. Verum tamen deū precare: ut nunquam in tyrannicae fortunae experientia uenias.

Camarinenibus.

T in Gellia mihi: & ad leontinos & ad uos ite mittendu existimaui: ut mihi psetia auxilio eertis. Neque eni armis: neque eqs idigemus neque uiris quorū uacua dicitis hēre ciuitate sed pecunia. Leontini nobis quinque talenta qprimu miserunt. Gelli pmiserunt decē. Vos aut neque leontinis tardiores: neque gellis minus liberales arbitramur.

Lycino.

On recte in leontinorum concione: me ac si affuissem tibi potuissem respondere: interrogasti: Quis unde quibus ue sim pgenitoribus. Ego uero queadmodu metipsu phalaru laudantis filiu genere ast u phalcesem: patria exule tyrannu agrigentinoru multa expertu & aio in huc usque diem inuicto: Non secus uouit lycinu cunedu ipueris. in iuuenibus salace: in mulieribus ad ulteru: temerariu in legibus: luxuriosu in uoluptatibus: segne in pace: in bello desertore: q & tuarū in me concionu: & horū quibus

re reprehendo sceleru mihi poenas dabis: si no citius: at saltē quom leontini meo in se bello defessi te mihi captum tradent.

Leontinis.

I meū cōtra uos bellū solui desideratis: nihil ueriti: mihi lycinū tradite: ut oī ira & indignatione in e uiciffusa: a meo in ciuitatē uestrā furore desistā. nihil enim in eum grauius animaduertemus: q̄ uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

Leontidam quem res meas exploratu misistis captu a me cu iterimere possem: liberaui. No ut uobis re gratā facere: sed ne q̄rerē q̄ uobis meū cōtra uos belli appatu certo significaret. Et eni ipse sine cruciatu libere mihi uestros cōtra me paratus aperuit. Vos scilicet omniu indignos preter q̄ famis et formidinis: quibus abundare plurimum uos attestatur.

Sameae.

Vom mores tuos optimos: & incredibilem erga omnes humanitatē itelligā: quomque proximū felicitates pie & humanae pprios dolores ducas & calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & nauali pugna: & legionibus: & equestri tandem certamine uicisse: ut hoc nuncio queadmodu bonu benignūque uiru deceat: perpetuo doleas: ingenioque & tā perditis tuis moribus debitas penas suas.

Pythagorae philosopho.

Halaridis tyranni a Pythagorae: philosophia differre plurimu uidetur. nihil tamē prohibet qui rebus etiā sic se habentibus certu nostri periculū faciamus. Fieri. n. pot: ut q̄ Igonae distant in idē redigar cōsuetudo. Nos ex his quae de te accepimus: uiru te optimu esse nobis persuademus. Tu autē noli adhuc de nobis ferre sententiā. falsa eni quae de te habetur opinio me offendit. Verum mihi totus non est ad te accessus: propter meam qua accusor tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus uenirem capi facile possem: si armatus & militum munitus praedio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad me: & sine metu apud me esse: & mei periculum facere peioris. Si tanquam tyrannum me spectaueris: priuatum: potiusq̄ tyrannum inuenies. Sin ut priuatum: habentē etiā aliquid ex necessitate tyranni. Huc. n. principatu nullo pacto sine crudelitate optie.

re possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta eē posset: nō aliorū mō gratia: sed hac quaque: tecū esse desidero. Viam nāq̄ mitiorē: tuis aggrediar admonitionibus: si una cū Pythagoræ sententia: ueritas quoq̄ certā mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.

Trum me ipsum tanq̄ obscure scripleri: ante tanq̄ consulto intelligere nolis accusem: nescio. Viginti inquam milia tibi ex ratiōibus restant: sit apertus doceri uis: qui te alia quā uelis ratione doceant breui a nobis expecta.

Ariphradi.

Emeritate: & inuenturis inscitia innumeros homines perdidisti quibus duobus affectibus filiū tuū agi: non ignores uelim. Qui quom me hisdē quos memorauī furoribus ad uindictā prouocari: me tamē cōtinui: tibi nō illi ignoscens. Multorū enim testimonio incredibilis tua perhibet hūanitas. Idcirco nō putauī ob filii malitiā nihil malemeriti patris senectam dolore afficiendā. Quippe q̄ quom unū duntaxat filiū habeas & si omnino malū: alterius tamē successoris inopia diligis: prauitatē enim filii: patris beniuolentia uincit. Verū nisi iam desinat: tuisq̄ & meis pareat admonitionibus: nō ignoret & tibi & mihi breui meritas pœnas daturū. Ne autē malitiæ pertinaciā ignoracione excuset: eadē de re: & ad te: & ad illum epistolā misimus.

Niceneto.

Vod sæpenumero patri tuo scripsimus remonitū faceret: ut a temeritate cessares: effecit forsitan ut odii tui formidie id nos rogasse arbitrareris. Ego uero an sic se hēat ne scribēdū quidē censeo. Atqui cum intelligerem patrem tuum senē modestissimum: neq̄ alios habere filios illius misertus: & nimiae tuæ ob ætatem audaciæ parens in hūc usq̄ diem te pertulit. Te autem neque patris ī unico filio periclitātis senectē miseret: neq̄ tibi consulis: qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniā nihil in te grauius animaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod neque lōge te potētioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolim thimandrū imitari: sed utili potius inimico q̄ exitioso consulto re uti uelis.

Anthimaco.

Reddere mutuū potes et tamen nō reddis: sponte tua malus es. Sin quod reddes nō habes: & si malus omnino nō sis lædis tamē. Inuoluntaria .n. si hūane cōside

rentē uenia digna sunt. Atqui ueniam reddendi dilationē: nō penitus desperationē esse scias.

Aristhomeni.

Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus: grata tamen mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verū tantū abest: ut ea iniquiore animo ferā: & si pagz a morte abfuerim: ut & si diutius me uicturum mihi persuadeā optassem celerius ī bello occubuisse. Quid enim uiro generoso melius q̄ in uirtutis & uictoriæ contentione sortiter uitā finire.

Xeopvti.

Non me perturbant calumniæ: neq̄ opinionones quas de me homines habent: qui iniuste me accusant. nec ulla alia causa: q̄ quia euenire intelligo. alios natura malos. me autē huiusmodi esse necessitate: quæ diis potētior est. Verū hoc inuicem differimus: q̄ quom mihi principatus gratia plura liceant: qui sim profiteor. Vos autem priuati legum formidine opera, uestra dissimulatis.

Cathaniis.

Vom ad me ciues uestri captiui dducerentur: nō nullos quom omni spe decidissent: q̄ nō admodū uobis eoz uita curæ erat liberaui. Nō quod mei erga uos odii obliuisceret. maxime nanq̄ obliuiosus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis accipere satis mihi existimarem. Verū quom pro meritis mihi pœnas dabitis: quot & quanta in me admiseritis: nobis commemorabuntur.

Cathaniis.

Os fortasse satis mihi pœnarū dedisse de his arbitramini: quæ ī me: & meos inique egistis: quom pro triginta uiris ipse a uobis combustis: quingētos milites: pro septē direptis talēris: plurimos cēsus amiseritis. Ego uero quæ in hūc usque diē passi eorū quæ passuri estis: pro cœmum fuisse annuncio: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala inferent: cōfiteri erubescendum sit. Non tamen contra uos odium meum remittam: donec quæ mundum regit prouidentia. eandē in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam autem uobis bellum: nō tam mea q̄ deorum gratia in quorum manibus & seruare omnia & perdere est siquidem diuinam sortem ut reliqua naturæ elementa ætheus ignis sortitus est: in quem quom impie innocentes uiros proieceritis non Phalarim: sed qui omnia conspiciatur solem

uobis inimicū comparastis.

Crithophemo.

Oni amici officiū: & tu: & omnes qui plus æquo meā:
b extollitis fortitudinē facitis: quom cōsilio & opera no-
stra uictos a nobis leontinos prædicatis. Certo autē sci-
mus quæ necessaria fuerūt: nos diligenter prouidisse. exoptatis-
simā uero uictoriā a fortuna cōfectam. Nihil est enim in huma-
nis rebus: uir amicissime: siue magnū sit: siue: exiguum: quin il-
lius nuru agatur.

Polignoto.

T donare tibi aliquid imposterū: & scribere desinā pol-
u gnote. Cessato autē & tu a laudibus: quas de me apud
alios prædicas. Re enim me accusas: quom mea renuis
munera: uerbis me: & laudibus prosequeris. Neq; animaduer-
tis sermonē rerū umbrā a sapientioribus existimatū:

Asiocho.

Loriari profecto de nobilitate: ut de alio quouis bono li-
g cet. Ego autem uirtutem solam nobilitatem scio: cæte-
ra omnia fortunam. Et fieri quidē posset: alius ex igno-
bilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq; se ipso
& abiectissimis ignobilior. Itaq; animi uirtutē apud syracusa-
nos laudibus proseq; debes: non maiorum mortuam in ignobi-
libus successoris nobilitatem.

Demotheli.

i Gnosco tibi quod ita me admoneas: q; enim nunq; tyrā-
nus fueris: tyranno tyrannidē deponere consulis: neq;
deorum mihi quēpiam affers securitatis fideiussorē: cui
fortasse fidem habere possem: Te autē dignū censes: cui tanta
de te acquiescam. neq; animaduertis fere periculosius esse depo-
nere principatū: q; occupare. Assumā ita de tyrannide: quem-
admodū de generatiōe & uita. sentiendū est: Neq; enim homo
si fieri posset: ut antequam nasceretur quænam mala passurus es-
set audiret: nasci unquā uoluisset. Neq; priuatus qui tyrānidi stu-
deret: si illius intelligeret calamitates tyrānus potiusq; priuatus
esse uellet. Sic Demotheles homini non nasci: & priuatū quam

tyrannum esse utilius intelligo. Quod si ante occupatū tyrā-
nidem: eius mihi narraffes cōditionē: & hoc mihi tūc dediffes
consilium: obteraffem profecto. Sed quom tyrannus sim & pri-
cipatu coactus in multa inciderim. non modo hominū nemo:
sed ne deorum quidem potentissimus hanc tyrannidem depo-
nendam mihi persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quā-
tisq; nos affectos supplicis ab iis in quos grauius animaduerti-
mus: uitam profecto finire cogemur.

Epycharmo:

t Vum & Demothelis de deponēda tyrānide consilium:
non ab odio: sed reꝝ ignoratione profectum intelligo.
Aggredi enim tyrannidē appetentis est: desistere autem
minime: propter multa quæ a tyranno iniuste cōmitiū-
tur. quemadmodū sagittarius: quom primū sagittas emilerit:
non amplius habet eius reuocādi potestātē. Quod si fieri po-
test ut huius tyrannidis tollatur iniciū: id facite quæso. Sin ne-
quit: sciatis uelim longe minus fieri posse uestri mihi monitus
conferre uideantur.

Epycharmo.

f Vfficis solus nobis: quom iustos nos arbitraris & si ne-
mo huiusmodi tuo de me testimonio credat. Vnus enī
& talis uir oīs mihi scilicet norma & regula est. Temera-
riā at multitudinē locosolitudinis: & nullius hominis habendā
censemus. uel ad implēdū locum qui solus esset: solitudinis sup-
plementum existimamus. Cui & ignorari: & deteriores q; su-
mus: uideri: fortasse nō est in utile. Sed multos habes tui simi-
les. Hominū enim præstantiam: non numerum reputamus: cū
quibus nosti nos & bonos esse: & æquos. Quod & si solus esses
fatis nos abundare testibus: neq; aliorū egere laudibus ducere-
mus.

Hippolitioni.

Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum autem
securitatis iusiurandum damus: sed fidem. quod si uer-
bis meis non creditis: nunc profecto me iniuria afficis
non quom mihi accusatus es. quom enim non ignores: nemini
me unquam fidem fregisse. Ac si de me male sentias: petis iustu-
randum. Verum quid refert ad pietatem: iusiurandum ne an si-
des frangatur: utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō fidis: prudentiam meam: nō malitiam accusas. Sin ex meis mei ignoratione plurimum aberras. Tantum enim abest ut fidem frangā: ut quom ex animi mei sentētia cæteris supra q̄ liceat: credam. ac si firmiorem fidei pietatē habeāt: sæpenumero deceptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude sisus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio confirmare poteris ea fide Phalarim esse: ut neminem unquam decipiat.

Nyciæ.

Idem de rebus quibus filium tuum odio habes: qui mores tuos nō imitatur: ab omnibus diligitur. ex quo intelligere potes: te his omnibus inuisum esse qui cum amore prosequuntur.

Adimantho.

Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrū sit peior: quom tu illum: ille contra te peiorem attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo: Cæteris hominibus illum: te etiam illo iniquiorem.

Egestensibus.

Olite meos exules recipere: nemo unquā phalarī neque in bona: neque in mala referenda grā uicit. Hoc uos ex leontinorū: & melitensū causa p̄be itelligere potestis: quorū alteris libertatis: leontinis seruitutis auctores fuimus. His qd̄ trimes meas sūmerferunt. Melitensibus uero q̄ summerfas recuperare curauerunt.

Antistheni & thetimo

X his quæ mihi muneribus Antisthene partem: Theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̄ror: ille. n. quom accepit meas nō minuit facultates. hic uero nullo me dāno affecit.

Menedi.

On te Peniteat bonum euasisse: si uis a paterna iniquitate alienus existimari. Aliter superioris temporis apud camarientes bonam de te opinionem amittes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

On secus q̄ ad fortunatum aliquē ad me scribere uideris. Ego autem cōditionē meam tibi paucis explicabo. Scias

me a prima infantia orbem fuisse. A iuuetra fati iniquitate patria exulasse. Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatū esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neq̄ solum ab hostibus: sed ab iis quos sum beneficiis profecutus insidiis circunueniri: & tyrannum uitam in tyrannide deprecari. Si hoc inquam est fortunatum esse: fortunati profecto sumus.

Onetori.

Tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimū: si nihil de me percōtabimini: neq̄ curiosius inquitetis: nisi qd̄ ipse uoluerō. Eiusmodi. n. forrūa opprimimur: ut nostra cognita cōditiōe: lætari magis inimici: q̄ in cognita ægre amici ferre possint.

Isonico.

Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hortaris: libens obliuiscar. Mortalis. n. quom simus: imortale (ut aiunt) odiū seruare minime decet. Pythōis at̄ aduersū me inamnitatem: nō modo uiuus obliuioni nō mandabo: sed ne mortuus quidē: quod omnibus uita functis: euenire consueuit. Quippe qui iniquitatem omnīū maximā in me molitus est: si quidē post meum exilium eruthiā uxore quom eius nuptiis recusatis: me sequi uellet ueneno necauit.

Trasinori.

Astellū qd̄ tu dū oppugnare ē reliquisti excursionē a teuro facta: ea celebritate euersum est: ut ocus id captum: q̄ hanc epistolam scriptā scias uelim.

Abaridi.

Vdio te clarorū uirorū cōsuetudinis gratia: ex hiperboreis ad nras usq̄ regiones aduētas. Teq̄ & pythagoræ phō: & Sthesicoro poetæ: & aliis q̄busdā græcorū p̄stantissimis congressū: & ab iis multa didicisse. Cupere autē te alios conuenire: qui te quas ignoras historias doceant. Quod si ab iis qui me calumniant̄ antea persuasus es esse me qualem prædicant: haud facile est dissuadere. Sin ueritatē cū ab omnibus: tū maxime a sapientibus disquirendā cēses: ad me uenias: quāmodū pleriq̄ alii clari uiri mecū cōmoraturus. Ipsa. n. noueris experiētia: cætera apud me & melius & honestius: & si mihi de meipso libere loqui licet: addo ēt humanius quā prælens fortuna pati uideatur: & disposita & constituta esse phalarimq̄ qui hæc & gubernat: & ornat. & nemine eorum qui maxime in his laudatur: inferiorē.

Orsilocho.

I ppter ea q̄ P vthagoras philosophus sæpenumero me
accerſitus huc venire noluerit quẽadmodũ eũ qui meã
fugeret conſuetudinẽ laudaſti: mihi calũniã attulit quod
nunc ad me uenerit: & quintum iam menſem una mecum in uo
luptatibus ſit: mihi profecto laudi eſt Apud me enim ne breui q̄
dem momento permaniſſet: niſi mores noſtri conueniſſent.

Egeſippo.

V fortasſe & alii conſanguinei qui ægre fertis Clifthenis
exilium: eum ſibi male conſuluſſe in his quibus patria
pulfus ẽ: nũrandẽ cognofciris: quom nullius remedii t̄ps
ſit: niſi poenitẽtiã. Ego aut̄ quom inani gloria maxime in repu.
uerſaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et lit
teris ad eum meis rerum exitum teſtatus ſum. Ipſe uero honorũ
uoluptate elatus agebatur: fortunã immemor. Et nos nugas &
deliramenta ſcribere tanq̄ reipu. omnino ex parte arbitrabatur.
Vel potius ac ſi tyrannidis noſtrẽ gratia: nollemus quẽpiã uide
re recte rẽpubli. adminiſtrantem: quoad magis q̄ opus fuerit in
ſtatus: ſuis ipſe ſtatibus proſtratus eſt. Suoq̄ nō mediocri detri
mento: non phalarim ciuiliſ gubernationis propter principatũ:
ſed ſe ipſum uulgi penitus ignarũ cognouit. Eiuſmodi nanq̄ uul
gus eſt: ut in calamitates ſe ſequentes alliciat: & principia euenti
bus non conſentiant. Ego igit̄ & q̄cunq̄ nō oĩo ſtultus eſt: mal
lẽ ut icerta me multirudo ſibilis: q̄ honoribus proſequerẽt̄. Odi
um nãq̄ eius citius q̄ accendat̄ extinguit̄: neq̄ q̄bus exardescit
tẽporibus ualde dãnõſũ eſt. Eius at̄ beniuolentiã opinio: exilia:
mortes: proſcriptiones uel his nihil tollerabilius affert. Per Io
uẽ maximũ egeſippe: ut ſentimus: ſic te alloq̄mur. Populus oĩs
temerarius eſt: demẽs deſidioſus: prõptiſſimus in quodcũq̄ cõ
tigerit mutare ſententiã: p̄fidus: incertus: uelox p̄ditor: fraudulẽ
rus: uoce t̄m̄ utilis & ad irã & laudẽ facilis. hoc ẽ ut q̄ in agẽda re
pu. populo placere annitiẽ: honeſtis pereat contũeliis: Nõnulli
t̄m̄ adeo iſaniũt: & temerario ipetu uel ea potius rabie p̄cipites ſe
runt: ut nō tantũ filioꝝ fragrent deſiderio: & nuptiis intenti non
libentius uxores conſpiciuntur: & pecuniã cupidi non ſic eis in
uigilẽt̄ & armõꝝ belli quõꝝ olympicoꝝ agonũ gratias: ſtudioſi
non tantopere hoꝝ ſingulis delectẽtur: q̄ qui miſerã gloriã: in
anes honores: & plauſum in ſuũ detrimentũ aucupãtur. Quoꝝ
uicẽ familiares maxime dolore. Inimicos uero lætitia proſequi
oportet. Vos autem Clifthenis neceſſarii eum cõſolamini ſi for

ſan iniquiore aĩo res humanas patiaẽ. Etq̄ ne amplius his ſe re
bus immiſceat: ac ſi maiorem in modum erret diſſuadetis.

Autonoã.

Rgentũ tibi poſt acceptas litteras morati miſimus: exi
ſtimamus enĩ nō gratiã modo tẽpus eſſe: ſed celeritatis
Tria igitur talenta: q̄ petiſti: dedimus ut ſoluta p̄ filio multa: in
patriã ab exilio reuocẽt̄: ne diutius profugus haberet. Ipſa nanq̄
experientia plane nouimus q̄ calamitoſum ſit exiliũ. Cãterũ &
alia tria ſponte noſtra dedimus: ut publicatas poſſeſſiões recupe
res. i poſterũ uero clifthenẽ admonco: ut a gerenda republica ab
ſtineat: neue amplius his ſe exerceat negociis: in quibus publica
utilitas: priuatũ odiũ cõparatur. Et licet ſuos ipſe affectus neque
at moderari! Cõſobrini tamẽ utatur exẽplis: qui reipu. ignoratio
ne patriã pulſus: ne occupata quidẽ tyranniã: in ea reſtitutus
ſum. Neq̄ adeo iucundũ principatũ exiſtimo: quã acerbũ exiliũ
Hãc ego per deos ad uos ſcribo: nō qd̄ quã munera ad uos mi
ſi dolore me afficiant: ſed caſus ueſtros miſeratus. Neq̄ ut nihil
amplius uobis elargiar: ſed ut me i meliore ſortia utamini: in q̄
quom familiares mei me utentur: his me promptius atque libe
ralius exhibebo.

Cliftheni.

Non quod multi ſolent: qui quom admonitionibus nihil
p̄fecerint: re cõfecta exprobrãt. id ego facere uolui: ne
q̄ iccirco hãc epistolã ad te mittẽdã arbitrãto ſũ: ut i quo
p̄ter ſententiã aberrãſti: quom optimis meis nō obrẽperares cõſi
liis: augerẽ tibi calamitatẽ. Nihil enĩ aliud mihi eiũmodi hoies
moliri uidẽtur: q̄ conſilium ſuũ maximis extollẽtes laudibus: q̄
in aduerſã fortunã iciderint accuſare: quod neq̄ ſuam ipſi prã
norint utilitatẽ: neq̄ monitionibus paruerint. Ego uero quom
impudentia tibi mala itelligerem: ne his opprimereris: familia
riter te admonui. Nũc in aduerſis rebus tuis: quã utinã nunq̄ ac
cidiffent: ipſe quoq̄ tecũ errãſſe: & tecũ miſer eſſe mihi uideor:
p̄monui ne accideret. Nunc autẽ ſeu caſu: ſeu cõſulto ita te res ha
buerit: tecũ. ſimul dolore afficimur. Neq̄ ter aduerſã exprobra
mus fortunã: ſed p̄ uiribz ea ne te opprimeret: cõtẽdimus. Hãc
quom ad optimã matrẽ tuã ueneris: plane cognofces. Tu uero
iniquus es: qui ne patria quidem pulſus apud nos: ut tui amiſſi
mos: exilium ſolari uoluſti. Quod ſi alia qua uis cauſa fece
c ii

ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprehēderet quom prae monitus mihi nō obtēperaueris: huc te uenire puduit: quodāmodo tibi gratulor: quod tā recte sapias. Quippe quē präteriti erroris puduit: in eundem non amplius prolapsuz extimandū est.

Leontidī.

Vltis usus es ad camarinenses rationibus ut bellum contra me moueant. Certo tamen scias non recte te suasisse non enim ianibus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur: sed rebus ipsis quas experti camarinenses: rursus irati phalaridis periculū facere noluerunt: quom sua uiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbitror: de eamē non conqueror: & si ingratiſſimi erga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepistis reddite quoad eo mihi hoc tempore opus est: ut per omnē siciliā pecunias mutuo petitū miserim: Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gellii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses. Quid igitur per deos animi uobis est: quom tot mutuatras pecunias nobis non redditis: quom ii in quos nullum contulimus beneficium suas nobis elargiantur. Quod si illi qui nobis promiserūt audierint sibi nos iccirco graues esse quod credita non exigimus: nanqd amplius quicquā nobis daturus existimatis? Equidē non arbitror: sed secū reputabūt: q̄ qui sua exigere negligit: negliget etiam soluere creditoribus. his igitur ratioibus mea mihi non reddere tandem pudeat. Quod si hęc nō profecerint: non ignoretis eam nos rationē, aggressuros: qua uos ad soluendum debitum compellemus.

Ennensibus.

X tot pecuniis: quas mutuo a nobis accepistis: octo duntaxat talenta: quo maxime tempore pecuniis egebamus: ut nobis solueritis reliquas uobis elargiti monuimus: At uos neq̄ sic modum ulluz seruastis. quattuor enim talentis ad nos ægre missis: reliquum adhuc retinetis. Et per deos non tā iniquo animo hulus pecuniæ quā largite gratiaz dānam ferimus. Decisio enī debiti: & si patiamur quattuor dūtaxat talentoz: ingratitude supra decem derrimentū affert. Vos autem & reddere simul: & habere nobis gratiā iactabitis: q̄re nulla de ingratitude uestra bona spes relinquatur. si quom reddendi facul-

tatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sentētia quom a legatis uestris exhaustum ærariū: & priuatim pecunias uos contulisse audiam: hoc etiam debito uestram libero ciuitatē Vel si placet quæ accepit: reddere paratus sum modo in reipū. utilitatem: non in eius direptores conferaris quo sit ut pauperes publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini: nolite quæso id cōtendere. simul enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etiā uobis sumptum condonamus.

Ennensibus.

On largitæ pecuniæ pœnitētia uiri ennēses hęc uobis epistolā mittimus: sed ut firmā a me gratiā iēatis: quom iure i Periandrū animaduertēteritis. Nā quod uere ciuitas pecuniam habuerit: sed falsa utatur excusatiōe: ut ea creditores priuentur iudicio mihi est quod falso furtū aducitis: si quidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nūc tāq̄ pauperes esse & pecuniis indigere. nūc autē tāq̄ diuites multa ex publicis rebus ad raptores proficere. Sed aut raptoribus diuites esse oportet: aut furibus pauperes. Quod si pecunias publicas tanquā diuites raptoribus elargimur. Creditoribus autē p̄ ciuitatis gubernatores tanq̄ pauperes denegatis. Primū quod sane grauius est inique facitis: quom nemo uobis iniuriam fieri patiatur. Deinde longe iustius est quod mutuo accepistis persolueri creditori: quom diripientium gratia non possitis: quam phalaride nomine inumeris suis priuato pecuniis ditescere periandrum. Itaq̄ licet uel pecuniis nostris seruatis propriam mihi habere gratiam: uel perditis exigi etiam quas donauimus.

Hieronī.

Vom multa de te: & de cōcione quam contra me ad leontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamen superfluis uti uerbis: nisi q̄ culicem elephas indus non curat.

Aristheneto.

On iniquo animo senectā fero: neque tyrānidis robur confēuit: sed phalaris. Tuo autē dolore afficior: quom mihi tā opere timeas. Fatū nanq̄ adueniet: & si Aristhenetus maiorem immodū nostri sollicitudine cōficiatur: sed longe molesta. Satius est enim pati qui nil uereat: q̄ prius si quis timet: ut poeticis quoq̄ exemplis ad te scribam.

Meiten sibus.

Ersuaserūt mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutua rem: quāuis i presentia assiduis bellis his exhaustus sim

Sed ut aiunt: ad amicos nulla utendū est excusatione. Verū nolite quæso nōnullorum mores sectari: qui quom mutuū accipiunt honestissimis nominibus: quom exigitur: grauissimis creditores appellant: rem profecto neq; iustam: neq; gratā. Decet enim qui beneficium accipit eorū qui dederit meminisse: & quoad debito se soluerint: eosdem creditores existimare, & siue boni sint tanq̄ bonis. siue mali tanq̄ malis id persoluere. Si quidem & bonis moribus prædico: & paruis æquū est creditum reddere. Et quidem melitenses: & quom mutuū do: & quom exigo: idem ipse sum: & mihi ipsi simillimus. Quibus autem datur illi mores pro tempore: ut aiunt: Candelōtas pro subiecto solo colorem mutant. Quippe quom accipiunt: ut benemeritū: ut deū creditorem laudant. Quom repositur: in eum tyrannū: ut impium inuehantur. Præterea nō ignoro longe satius eē quom amissurus sis pecuniā priuato homini mutuari q̄ ciuitati. Nam si a priuato abnegatur: inimicū unū: & eū imbecillū tibi cōparas. Si a ciuitate: neq; damnū minus est: & plurimorū odiū cōtrahis. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim in rebus semper uos memores & in commerciis & negociis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis ignominiosius esse plures uni iniuriam facere: q̄ unum pluribus. Nō enim credibile: ut unus multos: sed multi unum uerisimilius contēnant.

Melitensibus.

Non laudū uestrarum contemptu militenses legatos uestris cum his signatis remisimus: sed quoniam non linūt mea opera laudari. Vos forsitan qualē me uideri uultis talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem nō ignoro quod cæteri omnes me malum existimāt. Vos uero & si bonū me dicitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere sed potius ad falsas hominū existimationes uobis essem nocumento: quando quidē pessimū hominē nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaquā laudaturos omnes prædicarent. Quāobrem quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte me ipso demeritor existimare: has laudes uestras non necessarias duximus.

Menecli.

Fortuna tua admodū nos delectauit: quom & si maiore imodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus: quam eo tibi cariorem fortunā arbitramur: quod loco filii nata ē. So-

let nāq; filia: q̄ mares longe plures parentes facere. Nostra autē munera tum demum tibi grata esse sensero: quom non modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam siquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certiores facies. Pluribus enim iā & magis preciosis rebus tibi opus est filiaē gratia.

Elcandro.

Equē tu: neq; hominum quispiam me unq̄ per terrē uenisse forsasse: & si nihil dicam: mi dicere arbitraris. sed ne rebus quidem speret: quippe qui non ignarus bellicæ res sum: neq; iniuste: neq; supra uires quicquā audeo: & frequentes & insperatas temporū mutationes nouimus. Fortunæ præterea instabilitatem: dicere magis possumus q̄ audire. Accedit ad hoc quod quantum nemo alius cum nobis ipsis: tum deo cōsidimus qui nos contra omnium iniurias tuebitur in quo certissima mihi spes est: ut quicquid mihi insidias moliantur: in meā redigā potestatem.

Lisino.

Non cessabis insania insane. Lysine: neq; parces tibi triginta ānos natus: quoniam cū huiusmodi pluribus grauiorē q̄ ferre possis: inimicos tibi facere expiaris. sed & uersus i me & tragœdias scribis: ac si dolore me his afficias. Verē tu omni grauiorē res tragœdia res caueas.

Cebroni.

Vid tandem nostros mores admirati: ac si grauioribus uramur suppliciis in eos qui nobis insidias moliantur: his non perterremini? sed eorum qui cruciantur casibus comploratis: eis non consulitis: ne phalarim iniuria afficiant. Longe enim mihi facius esset: non cōpelli in huiusmodi profundæ iniuriæ necessitatem: & uobis sane cōmodius nō uti semper temeritate. Nam si uestri memores non latent quo pacto in me consuleritis: nisi talē me in suppliciis exhiberē: quo i maxima quoque formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus.

Euthemono.

Nihil i his mētus es: quorum me apud syracusanos insultulas: omnia plane confiteor. Verē si pari ratione: & ego sis qui me ita lædūt: ut nulla digni sint uenia: & uos tam temere: & mihi & uobis insidias moliri parceretis. neq; me quispiam tanq̄ nefariū accusaret: neq; uestrū tanq̄ grauissimo affectorū supplicio miseretur.

Cleobulo.

Non persuasisti camarinensibus: ut bellum mihi indicerent: quo maiorem in modum singulis concilioibus annitereris. Quippe quod non ignorat rebus ipsis: non oratorum uerbis bellum gerit. Quamobrem si uis ut id aggrediatur: utile futurum eis ostendas. Quod sine hoc quidem pacto morum tibi gesserint, mutata sententia contra admoneas. ita fortasse res tibi ad uotum succedet, ex duobus n. alterum in presentia: aut sententiam tuam inutilem: aut consultorem nulli us rei opinantem. ego uero utrumque. Certo tamen scias uelim: quare contra nos adortus es: non inanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: quae ex parte: non amplius mihi insidias moliti sunt. Quod quomodo camarinenses plane sciunt: nolunt rursus irati phalaridis periculum facere: quomodo sua uicem me amicum experiantur.

Cleodico.

In modum grauiam supra uires tuas consultaui cleodice: unde tibi spes phalarim posse malo aliquo afficere: ut re gratam facias thracis credidisti nepti: uxori autem antadri quod domum suam iterum: ex quo contra naturam legem iniuria illata dicitur est. sed in tantam non prorupam indignationem: ut scelera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulcisceremur dignum putaremus: non uerbis dicitur: sed re ipsa te ulcisci. Et quare in nos machinatus es: in caput & genus tuum retorquere possemus.

Neoliadae.

Nil grauius in te consulere uolumus: quomodo plura in te bona quam mala inueniamus. Quamobrem hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

Admirari ex tuis epistolis admodum uideris uitae meae mutationem: quod quomodo superiori tempore audentius quam tyranni soleant: libere me omnibus crederem. Nunc ne necessariis quidem ad me aditus pateat. Ego autem meticulosus or omnes fugere mihi persuasi: fidem enim non modo non aliis sed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Idcirco omnia summo labore expertus: inhabitabilem lybiae solitudinem: & auiam numidarum lustra: quam cum hominibus uitam agere: praetulerim. Quippe qui cum leonibus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum capere: quam cum nostrae aetatis hominibus possit. Vnde adeo nos ex multis uariis: frequentibusque fortunae mutationibus periculum fecimus

Polluci.

Onge grauius iniuriam patior: quam puniam pollux non quem admodum dixisti & pati me grauiam & inferre. Ego enim eos qui me iniuriis prosequuntur: & bis & ter uenia dignatus sum. Nemo tamen eorum est: quem primo deprehensum iterum malum uideri pudeat.

Polluci.

Ut contra nos eorum quos iure interemimus gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audirent: & plane intelligerent: essent profecto uoltores appellandi. Tu autem nos apud syracusanos accusas: & ultoris quidem nomen tanquam grauissimum appellas. Causas uero cur poenas dederint: quod maxime oportuerat tanquam inexcusabiles nunquam afferre uoluisti. Opus enim erat orator pollux: & mortem: & mortis causas simul ostendere: ut per eas auditorum indignationem: contra quos concionatus es: uehementius excites. quas si te aperire puduit: quo iure earum gratia bellum geraris non uidemus.

Engiensibus.

Ego causam quare iuste uos non ultus sum: neque ulcisci uellem: uires mihi deesse uideo: neque uoluntas deerit: si nos nullo pacto reuerti fueritis. Quomodo iam sic perditio passioni: qui apud uos commoratur: uisum est uiros quos tertium iam mensem seruatis in carcerem interimetis.

Nicyppo.

Uod dona nostra acceperis plurimam tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te syracusanos timere: ne si meas pecunias accipere te intelligerent: grauius in te commiserent. hoc statueram si ea recusasses: te tanquam acceperis accusare: ut & accipienti tibi: & recusanti idem impendisset periculum uel potius alterum minus: alterum omnino perius. Nam si non accepisses: & ego te accepisse insimularem: certe accepisse credereris. si accepisses & ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absoluereris suspicionem.

Nicarcho.

Non cogis camarinenses contra me bellum gerere: sed a me superari. Atqui sapientis uiri officium est ante uerba: re ipsam autem rediligentius quoque eius exitum considerare. Ipsi iam pridem tuas conciones negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis oratione grauiorem esse: quam mihi contra quem concionaris.

Leontiadae.

d

Non hac duntaxat epistola: sed saepenumero iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te relaturum: si pro nuptiis beneficium a nobis accepisse: & gratiam nobis referri arbitris: quam si eam amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta esse uideretur.

Thimostheni.

Illitum pars in castello excidat: pars maris incursus exaceret: ut aestu siccato fertilis campus recedat. Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia referatur. Cicomedinae.

Vnere tibi ad corporis exercitationem misimus: dei. s. metretas ducas: & frumenti medinos quadragesimos. Quae autem iuuentutis munera sunt: ad filium tuum: & uinum: & librarios seruos: & Sthesicori poemata: nisi Syracusanorum conspectu: nouarum rerum gratia: haec a tyranno missa suspicentur.

Gorgiae

Aeteras epistolae tuae particulas recte scriptas: futuri autem temporis hortationem: admodum superfluum arbitror. Ego enim neque mortem: neque mortis genus effugio: & sapienter quidem fatum: enim ab hominibus non regitur. & profecto quicumque huiusmodi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metuet: eum stultissimum existimo, siue prouideri futura: siue praecisa caueri posse: sibi persuadet. Quod si euitari nequeunt: quoniam ea praescire amittitur. quomodo siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quomodo cognouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud quam prouiderit transferri: & peius fatum meliori mutare dixerit. Ego sane non arbitror: dei namque hoc opus est: non hominis: Caeterum si quis eos meminerit: quod Iouis filii feruntur. Aecum scilicet: Minoc & Rhadamanthum & alios semideos: neque imortales fuisse: neque aliter quam pro sui fati necessitate mortuos: si neque fatum neque mortem aegre tulerit: aut formidauerit: mihi me mihi stultus uidebit. Maximo igitur studio idem in certis rebus tuis sentire animam inducas ut nullam illorum curam suscipias: quorum nos nihil scias esse sollicitos.

Nausicli.

Vod iam saepenumero ad te scripsi: & si Hermocrates uel quis alius Philodemi filiam uirginem dona a me accipere impediat: ego nihilominus largior: & parem uel maiorem potius laudem assequor. Quod quomodo pro tyrannidem nulla in re cognatis meis sim conferendus: eis me tamen liberaliter exhibebo: Ad eos autem qui mihi exprobrant quod largitionibus persuademus: hac utimur excusatione: quod quibus liberales sumus:

eos pro humanitate cogere: non possumus.

Lacryto.

Voniam pro huiusmodi spe: nobis tantopere timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebamus grauiorem exitum experiri. Verum ex quo uirtus tua nostrum uicit timorem bene quidem est: & bono usus es auspicio, quod & alia tibi aduota sint successura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed quoad incolamiam redeas sollicitamur. Quae igitur in perfectione tua te admodum: eadem cures uelim diligenter: ut posthabito oppido lacrytum nobis serues incolumem. Quae pro omnibus locis ciuitatis: tyrannidibus: & ipsa denique pro deos: anima mihi esse arbitror.

Lacryto.

Tuarum promissionum memento lacryte: & phalaridis solitudinis curam habeas. Quanta amicorum inopia laborem uides. scribo autem timide: neque multorum uires formidamus: quippe quae longe sunt nostris interiores: neque nostrorum imbecillitati quomodo omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam studio fors apparere contendamus. neque aegre feras res bellicas: nisi omnibus militiae muneribus tempori adsis. Memento autem quod depositum tibi teipsum quod a nobis dimissus es: commisimus: quod nobis saluum reddere promissisti id nunc maiorem immodum rogamus: non ut te & ingenio tuo quaequam indignum facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut in aliis certaminibus uirtutem tuam possis ostendere. Nunc uero: & si te ipso paulo molliorem: in aliis rebus praestantior te exhibere poteris.

Lacryto.

Vod filii tui obitum iniquo animo feras: ueniam profecto dignus es. & me quidem maxime tui miseret: nec secus a quibus uis tuorum familiarium casum reputas doleo. Et si in his duriori natura sim: ea. s. gratia quod qui imodice aduersis rebus angunt: eos nihil proficere intelligo. Maximam autem calamitatis tuae debet esse solacium. Primum quod pro patria fortiter in bello filius tuus occubuit: deinde quod in ipsa uictoria pulcherrima cum morte facta honesta. Postremo quod nullo turpitudinis genere uita coniuncta: morte proprias uirtutes sinuit. Incertum. n. est an bonus uita in deterius commutet. Rebus namque humanis fortuna maiori ex parte: non uoluptates dominantur. Qui autem irreprehensibilis moribus: in optio gloriae statu collocat: puta igitur ab eo & quod genuerit: & quod educauerit meritas gratias accepisse. quomodo ad mortem usque in uirtute & bonis moribus perseverauerit: hanc ei uicem redde: ut modice & aequo animo

d ii

eius mortē ferās.

Lisidi.
Non admiror quāobrem neq; patris tui . neq; filii simile
n quā hēas lvsides. Nō . n . lysicratis filius : neque neo-
ptolomi pater es : quod & matrē tuā & uxorē multis si-
culis affirmasse aiunt : & ppter ea maximā laudē consecutas .
Vnū enim : & hoc eorū e numero est quæ laudem merentur : ut
nemini : maxime his quos nouimus : mentia uir .

Thimoleo :

Non peccare merito fortasse : & iure ipso dei existimatur
Peccare uero & iccirco posthac cautiore fieri hominis .
Qui autē neque quom peccat : neque quom aduersari
incidit in fortunam : sibi cauet : nescio an alius existimari possit
q̄ omnino malus . Turpissimum igitur est : & adhuc enim pro-
prius accedemus : eū qui stultitiæ sit factus exēplū : ne sua quidē
ipsius calamitate bonum fieri .

Phœdimo .

Ersuasi sumus iam tertio nullam abs te iniuriā accepisse :
& si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis de-
prehensus : sed qualem te esse uellemus : teq; erga nos eē
deciuit : talem arbitrati sumus : & accusationum crimina : eo qd̄
timuimus deprehendere de te ueritatem : falsa duximus . Certo
tamen scias qui nihil aliquādo mali cōmiserūt : quom illata me-
tuūt crimina eos fortunæ iniquitate uisos : nō iniuria puniri . Cu-
ra igitur ne aut mores qui te inimicum arguant : aut fortunā ex-
hibeas . graue autē tibi uideatur : nō id solum quod quom sæpe-
numero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis : his : ut
te decuit : nō respondisti . Ego enim nō sinam humanitatē ma-
litiā esse inferiorem : sed etiā ne te ipso erga collata in te libenti
animo a nobis officia : inclementior uideatis .

Agefilao .

Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuā apud syracusanos
moram . Quippe quæ adeo cupide : adeo pudice : uxo-
ris munere fungimur : ut testetur nos tanquā qui i te gra-
ue hēamus imperium : te diutius absentem se nō perpeffuram .
Suum ppter ea patrem implorat : itelligis fortasse quid mineē
& cert ofacturā scias . Neque enim alienū a se uirū existimari po-
test negligere . Ipsa ut cogere te possim ad reditū arbitratur : ego
autē illam . Nā neque tam phalarim q̄ thelesippū te arbitror for-
midare . Reddeas igitur : & desiderantibus te redde . siue nos ma-

gis : siue illam reuereris . quæ profecto digna est quæ plurimum
ametur .

Polymnestori .

Ultra & magna nobis testatur lacritus & aliis de rebus :
maxime autē de societate scutorū . Tuo enim & pugna-
rium uirorū studio oppidum captū affirmat : & equos su-
os tibi ut uideatur elargiendos hortatur . Ego uero : & si oia mea
munus a me acciperes : adhuc timerē ne tuo uincerer beneficio .
At nūc quom neq; munera nostra accipias : uinci sane tyrannū
a priuato uideor . Quod si impræsentia tertiam prædæ partē
in milites diuidendam nō acceperis : quā quom mox tibi la-
critus largiretur recusasti . Certo scias seniores nos nō in benefi-
ciis conferendis : hoc . n . in tua nō est potestate : sed in accipiēdis
post hac fieri cogeri .

Polymnestori .

Imuisti nostras minas quom rursus ut te rogarem nō
oportuerit : prædam enim ut cēsumus partitus es & pe-
riculorum socios premiū honestati . & recte qd̄ delecta-
sti nos : & iniuriasti ne quid abs te petere dubitarem . & socios
si quando usus uenerit : ad pugnam prōptiores reddidisti . Quis
enim laborum onera nullo proposito premio : subire unquā uo-
lisset : sane nemo qui eorum periculū secerit . Hæc igitur aliorū
uel potius utilitatis nostræ gratia accepissem : ut scilicet milites
si imposterum iis nobis opus fuerit promptiores redderes .

Lisandro :

Ræuenimus quæ misisti auxilia : prius enim q̄ ad eucli-
dē uenissent hostes conspicati sumus . Quare nihil ad
pugnam utilitatis absente cōducto milite cœpimus : Ad
opinor uero & laudem plurimū ad paucos neque bellatores
nō ad omnes uictoria referenda est . sed quom grauioribus nos
ipso periculis exposuerimus : maiora præmia sumus assecuti .

Arimacho .

Non ægre ferimus calumnias neq; habitande nobis a no-
stris hominibus opinionem : quom uideamus omnes
æque iniuste facere : ut longe iam iustior iniuria q̄ iustitia
existimetur . Tantū autem abest ut opera mea abscondam : ut i
his audeam dicere : aliis quidem natura : mihi uero necessitate
conringere talem esse . Confitemur iniustis nos commoueri af-
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum est . Verum
hoc interest quod nos tyranni nostra freti potestate : quæ faci-
mus palam profitemur . priuati supplicii metu abnegant .

Polystrato:

T ad alios omnes amicos litteras misimus: ut quiprimū
e agrigentum ueniant: & te obsecro ante olympia uenias
Volo enim amicissimorum collegio accito: quemadmodū
alias res meas curare diligentius: & de rebus magnis & grauibus
cōsiliū capere: nullo tñ uos aut labore aut incōmodo afficiā: ipse
enim mihi ipsi satis ero: sed tñ uestram se queram: ut si i pri
cipatu praestitero: saepenumero uos & accipere comiter: & cō
plecti possim. Sin fortūe iussu deiciar: ultima accepta. Salutarior
ne eorū quae egerimus memores ualeatis.

Polistrato:

Go eorum neminem in quos beneficia cōtuli: neq; tibi
e neq; cuiquā palā feceri: non. n. ut quae a nobis recusas
munera accipias: qui accipiunt indicare: neq; iis qui sine
suspitiōe accipiūt exprobrare licet. Neq; eū n̄ accusādū cēsemus
q aut sua p̄dicat beneficia: aut p̄dicantibus aures accommodat. Ve
rum qui p̄ter uolūtate meā ui & iuste multa ex rebus meis diri
puerunt: tu te reputare potes. Atqui plurimos iuuenes q oī cōa
tu' aliena detinere cōati: necessario tandem reddiderūt: & belli
& armorū metu nōnulli iustissime. Sed & oīum piissime pro
utribus detinere cōtēdentes: iniquas tandē & scelestas pecunias
in tot piculis seruare nō potuerūt: quas coactos accipere: restitue
re oportuit. Quēnā tu p̄ louem imitatus es: ut munera a me ac
cipere nolueris. Nā excusationes quas simulādō afferas: & hac
& inumeris aliis rationibus resellūtur: siquidē ipsi inimici pecu
nias ipias confitētur: nisi hoc intersit quod illi iniusto rapina
mine impietate ēt adiectā ui habere conantur. Tu uero iuste a fide
li animo sponte acceperis.

Astypalensibus.

n Villo me maiori dolore affectū inuita mea cōsciū mihi
sum uiri ciues: quāq; multis & opinatis casibus agitatus.
Nullaq; maiori læticia: quippe qui neq; expers sum uo
luptatum: incredibilē dolorē illa mihi dies attulit: qua patria i
iuste pulsus sum: qd quidē ēt cōmerentibus est grauiſſimum. Læ
ticiam at quom mei publice recordati pro tpe litteris me uestris
tanquā bene instituto & uestri studioſo in uestris uſi estis necessi
tatibus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis quippiam acci
piendi q̄ testimonio quod publice quidem: sed iniuste exulaueri
Et ut exilii mei auctores argueris. Neq; enim petere ab inuiso

gratiam: neq; accipere quisquā patitur: sed nō huius tēporis: ē ut
de uobis tanquā amicissimis conquerar. q̄ superiori tpe nunquā
me uſi ſitis: sed ut gratiā habeā quod nūc me utimini. Vos igit
quae a nobis accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem
uestram i beneficii locum ascribimus. siquidē non tanta accipe
rem uoluptate: quāta dederō. Quid enim patrie amatori pul
chrius: quid gloriosius quā uideri ſais ciuibus benefacere: quod
litteris uestris nisi largitū est. Quod uero serius ad uos mune
ra n̄ p̄uenerint: quam uolueritis: neq; me: neq; uestros lega
ros: sed h̄yemē & anni tēpora aecusabitis: nemini studiū nostrū
defuit: uerū imodicis tempeſtatibus factum est: ut ne summis
quidē audaciis nauigari licuerit. Quod si quae mittimus maris
periculis seruabūtur: gratiā fortunae habere nō errabitis. Carete
ea uobis legari reddēt. Eolophus at cui una cū iis p̄fecto ad uos
epistolam dedimus: singulorū rōnem exponet. & quae & quot
mittimus significabit. reliqua ex sententia utamini. Pecunias
uero in patriae restitutionē ornamentumq; impendatis. Neque
meis hoc admonitionibus: sed consilio & uolūtate ur̄a faciendū
reputetis uelim. Nemo enim aliena uolūtate bonus unquā fuit
sed sua. At si quod de uobis suspicandū est: quod ad aliud largi
tur: ad aliud abutimini: non necessariū. Certo scitote nullis uos
muneribus rātopere uituperādos: q̄ qui dederit laudādum. Ve
enim absurdum est qui patria exulet suis pecuniis eam ruentem
restituere: sic qui eā icolūt cadētem negligere. neq; alieno quidē
sumptu ad eam restituendā contendere. Atqui si dignum iudica
tur: non solum hæc me uobis misisse munera: sed et populo:
ciuitati: & diis patriis. Tunc de consilio uestro maiorem laudē
assequimini: quā qui p̄prias pecunias miserit. Quis enim igno
rat: munera dantis esse laudē: recte at his uti accipitis. Velim
equidem uos uirtutis potius q̄ liberalitatis nr̄ae testimoniū acce
pisse. Alterum. n. benigni animi: alterum opulentiae fortunae
laudem ostendit. Valet.

Atheniensibus.

Enit ad nos faber uester pilauſ atheniēſes opa nobis i ſi
gni admodū arte elaborata afferēs: q̄bus delectati humane eum
accepimus. & dignis muneribus cū artis: tū patriae gr̄a dōauimus
nō multo post tpe tauſ nāli ſtatura maiorē fabricatus. agrigētū
petiit. Incredibili affectū sumus uoluptate: quō officioſū aīal: &
hoī ſociū accepimus. Et p̄fecto id nobis ſpectaculū regiū & opa

laudabile uisum est. Nundum enim in eo latentes cruciatus ostē-
 derat. reserato autē latere omni crudelitate plenū: oī morte ini-
 quius supplicium apparuit. Tum periali arte laudata mores pu-
 niendos daximus: suiq; eum ingenii periculū ante alios. quo-
 niam ipso auctore peiorem inuenimus neminē: facturū merito
 censuimus. Is igitur in taurū inclusus: circum igne: ut ostēderat
 accenso: diræ artis uerum phibuit testimonium. Neq; enim q
 cruciare ē uidimus: neq; lamētationes ~~auduimus~~: et uisus tan-
 tum Intus excitos administratorum aures æs emugiebant. Verū
 athenienses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu ferre:
 & mihi succensere audiam: maiorem imodum admiror: neq;
 haftenus id mihi persuadeo. Si enim qd̄ grauiori supplicio i cū
 nō animaduertimus nos accusatis: grauius p̄fecto nō iuenimus
 Sin q nullū merere ē: mihi sane uideamini: quom præ uobis hu-
 manitatem feratis: laudare crudelitatem: siqdem aut unius ho-
 minis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eē oportet. Vtrum sit ue-
 stro rādem erga me animo dignosceēt. Nam si iuste perilaus pe-
 riit: & nemo atheniēsium illius ingenio est: aut moribus de bene-
 ficio nos accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mōx pro-
 fitemini nihilo meliores esse uos perilaus. Me aut nōdum pœ-
 nitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi uidebor p̄ter iustum egis-
 se. Atqui nemo ius a tyrāno requirit. Quod enim ad eius salu-
 tem facit: id iustum uideēt. Cæ erum meam ego cautionem: &
 p̄cipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi p̄fiterer:
 si iniuste i perilaum uideret animaduertisse. Sed mihi persuasus
 neq; uobis: neq; græcorū cuipiā eo illū supplicio iniuste ~~actū~~
 uideri. q; i alios excogitauerit. fabriū uestriū cū aliorū: tum mea
 maxime gratta puniēdū duxi: siqde eo munere aliquo me eius-
 modi supplicio dignū arbitratus est. Et licet tormentū nobis cō-
 tra cōiurātes i nos acerbissimū inuenerit: nostrā tamē cautiōnē
 in quibus iusti iudices cōstitui mur contēpsimus: ipsū dūtaxat ius
 reputauimus. Neq; enim ignorabā si lōge ēt peiores impune di-
 missem mihi p̄futurū. Norā māsuētudinis uestre opinionē
 magis insidias concitaturā. Intelligebā huiuscemodi perilaus sup-
 plicio unius cuiuscq; in me studiū allaturū. Videbā forsitan satis
 mihi futurū ui ipsa uti pp̄ in me cōiurantiū necessitatē. Horum
 nos omniū non immemores posthac cuiusquam laudum indi-
 gi. Impium tamen putauimus hominē hominibus huiusmodi
 mortē excogitantem impune dimittere. Iccirco qbus ipse. alios

